

РЕШЕНИЕ

№ 7043

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1859** по описа за **2023** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, подадена чрез процесуалния представител Р. С., срещу Решение № 20104145/23.04.2021 г., постановено по НАХД № 19638 по описа за 2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № П-МН-13, издадено на 23.08.2019 г. от председателя на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор /ДАМТН/, с което на основание чл.93а,ал.1 Закона за автомобилните превози /З./ на „ТАХОГРАФИ БГ“ЕООД за административно нарушение по чл. 89а, ал. 1 ЗАвП. е наложена „имуществена санкция”, в размер 4 000лв.

В касационната жалба е изложено становище за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на въззивното решение. Мотивите на съда са определени като неправилни, поради неправилно приложение на материалния закон. Не се споделят аргументите на съда за маловажност на нарушението, поради което се иска отмяна на въззивното решение и потвърждаване на издаденото наказателно постановление.Иска се присъждане на юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован не се явява и не се представлява.

Ответникът – „ТАХОГРАФИ БГ“ ЕООД, редовно призван, не се представява. Постъпило е възражение от адв. К., с което се оспорва подадената жалба и се излагат се доводи по същество на спора.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор В., дава заключение за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания и доводите на страните, Административен съд София - град, I касационен състав, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

Въззивният съд е проверил приетата в наказателното постановление фактическата обстановка и е установил, че при извършена проверка на 13.06.2019 г., в стопанисвания от дружеството „ТАХОГРАФИ БГ“ ЕООД сервиз, е бил калибриран и проверен тахограф, който като тип, не е фигурирал в издаденото на дружеството от ДАМТН и валидно към датата, удостоверение за дейностите по монтаж или монтаж и ремонт на тахографи, като резултатът от проверката е бил обективиран в протокол.

За констатираното нарушение е съставен АУАН, въз основа на който е издадено и наказателно постановление № П-МН-13, издадено на 23.08.2019 г., с което на основание чл. 93а, ал. 1 ЗАВП. на „ТАХОГРАФИ БГ“ ЕООД за административно нарушение по чл. 89а, ал. 1 ЗАВП. е наложена „имуществена санкция“, в размер 4 000лв.

Въззивният съд е приел от правна страна, че фактическото описание на извършеното нарушение кореспондира с направеното правно такова, с посочване на разпоредбата на чл. 89а, ал. 1 от ЗАВП., като нарушена, която от своя страна и кореспондира с приложената административнонаказателна разпоредба на чл. 93а, ал. 1 ЗАВП. Отделно от това, съдът е приел, че съгласно приложимите разпоредби на чл. 92, ал. 1 и ал. 2 вр. чл. 91, ал. 9, т. 2 ЗАВП. и приложената по делото, приобщена като писмено доказателство, Заповед № А330/10.05.2017 г. на председателя на ДАМТН, че актът е бил съставен, респ. атакуваното наказателно постановление е било издадено от компетентно длъжностно лице.

За да отмени наказателното постановление съдът е приел, че са налице предпоставките случаят да бъде приет за маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, тъй като за осъществения от дружеството състав на административно нарушение, не се установява настъпване на вредоносни, макар и несъставомерни последици, нито опити от страна на представляващите дружеството, да осуетят или да пречат на проверката, което мотивира в заключение състава на СРС да приеме, че дори в хипотезата на формално осъществен състав на административно нарушение, в случая административнонаказващият орган е имал всичките предпоставки да съобрази и приложи разпоредбата на чл.28,б.“а“ ЗАНН.

СРС е приел, че се касае за ниска степен на обществена опасност на осъщественото, явно извършено за първи път и без констатирани от него, дори и несъставомерни, но реално настъпили вредни последици, за което налагането направо на административна санкция в определения от закона, но категорично немалък, при това фиксиран размер, на фона и на актуалната към времето на извършването, на установяването на нарушението, но и към настоящия момент, икономическа обстановка в страната, не се явява съответно.

Така постановеното решение е правилно, като не са налице твърдените касационни основания.

С промяната с ДВ, бр. 109 от 2020 г., в сила от 23.12.2021 г. разпоредбата на чл. 28, ал. 1 ЗАНН предвижда, че за маловажен случай на административно нарушение наказващият орган не налага наказание на нарушителя, като го предупреждава писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Разпоредбата на чл. 63, ал. 4 ЗАНН визира, че съдът отменя наказателното постановление, когато прецени, че е налице маловажен случай на административно нарушение. В този случай съдът с решението предупреждава нарушителя, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на съдебния акт, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Настоящата съдебна инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд, с които е обосновал приложението на института "маловажен случай". Според § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН "маловажен случай" е този, при който извършеното нарушение от физическо лице или неизпълнение на задължение от едноличен търговец или юридическо лице към държавата или община, с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства, представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В конкретния случай въззивният съд е обосновал мотивирано защо процесното нарушение се представлява такова с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на неизпълнение на задължение от съответния вид.

Предвид изложеното касационната инстанция намира, че въззивното решение следва да бъде оставено в сила, като не са налице касационните основания по чл. 348, ал. 1 НПК, вр. чл. 63в ЗАНН. Предвид неоснователността на касационната жалба, на ответника се дължат разноски, но с оглед липсата на претендирани такива, не следва да бъдат и присъдени.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20104145/23.04.2021 г., постановено по НАХД № 19638 по описа за 2019 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 4-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

